

Mødet den 9. Februar 1939.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Hans Madsen, Møller Rasmussen, E. Rolander, C. F. Sørensen og E. Winterberg.

1. (J. Nr. 902—1938). Licitationsstilbud paa Indretning af **Apotek ved Kommnehospitalet**.

Fra Sygehusudvalget forelaa følgende Indstilling:

Jord-, Beton-, Kloak-, Jernbeton- og Murerarbejde: Murermester V. P. Olesen for 13860 Kr.

Tømrer- og Snedkerarbejde: Tømrermester Gudmund Sørensen for 4829 Kr.

Blikkenslager- og Skiferdækkearbejde: B. A. Olesen & Sønner for 3650 Kr.

Indstillingen vedtoges, idet Sagen overgaar til Budgetudvalget med Hensyn til Betalingsmaaden.

2. (J. Nr. 110—1938). Skrivelse fra Bestyrelsen for **Aarhus-Hallen** om Ordning af det økonomiske Mellemværende med Kommunen.

Fra Højesteretssagfører Andr. Christensen forelaa følgende Skrivelse:

»Paa A/S Aarhus-Hallens Vegne tillader jeg mig herved at henvende mig til det ærede Byraad i nedenstaaende Anledning.

1. Som det vil erindres, blev det i sin Tid vedtaget, at Aarhus Kommune vilde be-

koste Udgravning under Aarhus-Hallen til en lukket Parkeringshal, imod at Kommunen disponerede over denne Parkeringshal. Hertil er medgaaet i Henhold til den oprindelige Planlægning Kr. 65000,00
hvilket Beløb er refunderet Aarhus-Hallen af Aarhus Kommune.

2. I Henhold til senere Aftale med Aarhus Kommune er der derhos

a. yderligere i et Rum under Aarhus-Hallen i Tilknytning til Parkeringshallen installeret Vaskehal etc., hvilket har medført en ekstra Udgift paa . . . » 10978,95

b. udført et Tunnelanlæg fra Parkeringshallen op til Pladsen foran Bygningen imod Sct. Knudsgade, hvilket har kostet ialt » 8827,31
Disse Beløb er endnu ikke refunderet af Kommunen.

3 a. Aarhus Kommune har betalt for Støbning af Gaard og Opførelse af Hegnsmur etc. ialt . . » 7812,89
hvorhos der

b. til Hegnsforanstaltninger yderligere er medgaaet » 602,64

ialt . . . Kr. 93221,79

Som tidligere meddelt er det samlede Anlæg udlejet for 15000 Kr. aarlig, hvilket Beløb altsaa dækker foruden Leje af Parkeringshallen tillige Leje af de Selskabet tilhørende 14 Gager, af Vaskehal etc. og af den aabne Par-

keringsplads samt Afgift for Installation af Benzintankanlæg. Det bemærkes herved, at det derhos er en Betingelse i Lejemaalet, at Lejerne kun skal betale Halvdelen af Vedligeholdelsen af de nævnte Lokalteter, medens den anden Halvdel altsaa skal afholdes af Udlejeren.

Idet jeg herved paa Selskabets Vegne tillader mig at anmode om at erholde anvist de Beløb, som Kommunen ifølge foranstaaende endnu ikke har betalt, nemlig ialt Kr. 20408,90 skal jeg derhos bemærke, at Selskabet under Hensyn til de foran refererede Forhold og specielt under Hensyn til, at Udlejning af Parkeringshallen formentlig ikke vel lader sig etablere særskilt, men maa ske sammen med Udleje af de øvrige Lokalteter, finder, at det naturligste vil være, at der træffes en saadan Ordning, at Selskabet alene disponerer over samtlige Lokalteter. Man foreslaar derfor, at Selskabet overtager det samlede foran opgjorte Beløb Kr. 93221,79 som Skyld til Kommunen og derfor udsteder et Gældsbrief, som indeholder, at dette Beløb forrentes og amortiseres med en samlet aarlig Ydelse paa 10 % af det oprindelige Beløb, hvoraf der først beregnes f. Eks. $5\frac{1}{2}$ % p. a. Rente af Skylden til enhver Tid, medens Resten afskrives som Afdrag. Dog ønsker man gerne anført, at dersom det samlede Anlæg til Tider ikke skulde være udlejet kan Selskabet for saadant Tidsrum nøjes med at betale Rente af Skylden.«

Fra Budgetudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Udvalget indstiller, at Byraadet tiltræder foranstaaende Forslag dog saaledes, at der til

det opgjorte Beløb 93221 Kr. 79 Øre lægges et Beløb paa 6000 Kr., som Kommunen staar i Forskud med for Ordningen af Indkørselen fra Ryesgade til Hallens Hovedindgang. Gælds-brevskravet, der faar Prioritet forud for Aktiekapitalen, søges sikret ved Transport paa Aarhus-hallens Lejeindtægter af Garageanlægget. Ordningen skulde være gældende fra 1. April 1938, da Virksomheden startede. Andragendets sidste Punktum kan ikke imødekommes.«

B o r g m e s t e r e n oplyste, at da Selskabet ikke kunde skaffe flere Penge, vedtog Byraadet at lade udgrave Kælderen under Hallen til Parkeringsplads og bevilgede 65000 Kr. dertil. Senere viste det sig nødvendigt at faa opført en Vaskehal og et Toiletrum og sat Hegn om Gaarden, og det blev en Udgift paa ca. 28000 Kr. Disse Ting tilhørte i Virkeligheden Kommunen, men Selskabet var interesseret i at erhverve dem og tilbød nu at overtage dem saaledes, at Beløbet skal forrentes og amortiseres med 10 % aarlig, og naar Summen var betalt, var det altsaa Selskabets Ejendom. Budgetudvalget mente, at en Post paa 6000 Kr., der var brugt til Pladsen foran Hallen, skulde medtages, saaledes at den samlede Skyld blev ca. 100000 Kr. Selskabet havde ønsket, hvis det skulde vise sig vanskeligt at udleje Garagerne i et enkelt Tidsrum, da at maatte betale mindre i den Tid, men Udvalget mente ikke, man paa Forhaand kunde love dette; der maatte i saa Fald søges derom. Udvalget foreslog ellers at gaa med til Ordningen, saaledes at Beløbet forrentes og afdrages med 10 % aarlig.

K a i B l i c h e r syntes, det var en lidt mærkelig Sag. Det blev i sin Tid vedtaget at laane

Selskabet Pengene til Udgravning af Garagen, og der blev bevilget 67000 Kr. dertil, disse Penge opførtes som Driftsudgift for Kommunen, men de skulde gerne opføres ogsaa som Driftsindtægt. Angaaende Borgmesterens Udtalelse om, at Kommunen ejer disse Anlæg, vilde Taleren spørge om det ogsaa var Kommunens, hvis Aarhushallen gik fallit. Det var iøvrigt ikke noget usædvanligt, at Fordringerne gik foran Aktiekapitalen. Taleren mente, at Selskabet maatte kunne betale de 20000 Kr. selv, ellers blev det en underlig Sammenroddning af forskellige Ting, som der næppe var Grund til at gaa med til.

Borgmesteren hævdede, at der ikke skete nogen Sammenroddning, for disse Foranstaltninger var i Virkeligheden en Følge af Parkeringspladsen og var nødvendige, hvis den skulde kunne udlejes. Taleren kunde ikke indse, at der var særlig Risiko for Kommunen ved den foreslaaede Ordning.

Kai Blicher vilde gerne have bekræftet, at Kommunen, i Tilfælde af at Aarhushallen gaar fallit, da ejer Parkeringspladsen med alt det øvrige Tilbehør.

Borgmesteren antog, at saa længe det ikke var betalt af Selskabet, maatte Kommunen have Ejendomsretten. Hvorledes det juridiske Forhold vilde blive i Tilfælde af en Fallit, kunde Taleren ikke sige.

Kai Blicher vilde saa henstille, at Kommunen tager Sikkerhed i Tingene.

J. R. Fanger erindrede om, at Byraadet tidligere havde bevilget de 65000 Kr. og 10000 Kr., medens Beløbet til Vaskehallen ikke var bevilget. Sct. Knuds Plads var blevet asfaltbelagt for 6000 Kr., og Selskabet holdt paa, at Kom-

munen skulde betale dette, men det kunde Udvalget ikke anerkende, og det blev nu paaført Skylden. Gaardspladsen var lavet efter Licitation, og det kunde diskuteres, om Kommunen skal betale dette eller ikke. Disse Bevillinger skulde maaske først have været forelagt Byraadet; men for at faa en Ordning af det hele fremkom man nu med Forslag om denne Overdragelse imod at betale 10 % eller ca. 10000 Kr. aarlig fra 1. April. Taleren mente, at Kommunen ejede Garagen, hvis det skulde gaa galt for Hallen, og den kunde nok lejes ud. Nu fik Kommunen Transport paa Huslejen for Garageanlægget, hvilket var større Sikkerhed end en Obligation. Hvordan Udgifterne skulde posteres, vedkom ikke denne Sag.

Kai Blicher syntes dog, at Posteringsen spillede en Rolle, for de 67000 Kr. var taget paa Driftsregnskabet og burde gaa ind igen. Det var vel ikke Mening, at saadanne Udgifter skulde betales i Skat.

Borgmesteren lovede, at de 100000 Kr. nok skulde blive anbragt paa en saadan Maade, at de ikke blev betalt af Driften. Det var rigtigt, at disse Ting skulde have været i Byraadet før, men det var sket under Talerens Sygdom og Fraværelse. Forøvrigt var alle vist glade for Aarhushallen. Der var i Almindelighed stor Efterspørgsel efter den, og forhaabentlig vilde det blive en god Forretning, ikke mindst for Erhvervslivet i Aarhus.

Kai Blicher mente dog, man ikke maatte glemme, at Hallens Indtægter væsentlig tages fra andre Erhvervsdrivende i Byen. Det kunde ogsaa diskuteres, om det er godt altsammen, hvad der laves i Hallen.

Borgmesteren svarede, at der var adskillige Ting, der ikke kunde laves andre Steder i Byen. Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 772—1938). Sagen om Tilvejebringelse af en Embedsbolig til Overlæreren ved **Skovvangsskolen**.

Fra Skoleudvalget forelaa følgende Erklæring:

»Tilbagesendes det ærede Byraad med Bemærkning, at Skoleudvalget anser det for ønskeligt, at Overlæreren har Bopæl ved Skolen.

Frk. Johanne Berg forbeholder sig sin Stilling.«

K. M o u s t e n forelagde Sagen, som der ikke var helt Enighed om. Udvalgets Flertal ansaa det for en Nødvendighed, at der findes en Embedsbolig ved Skolen, og andet havde man ikke udtalt sig om. Der var ofte Forældre, som ønskede at faa Overlæreren i Tale, ogsaa udenfor Kontortiden; det hændte ogsaa, at Skolen skulde forevises for Besøgende, og der var meget at føre Tilsyn med, selv om der fandtes en Skolebetjent. Taleren vilde henstille, at man forhandler med Overlæreren om selv at bygge en Villa, men at man ikke ønsker at overtage hans Hus i Kongsvang.

T h o m a s C h r i s t e n s e n mente heller ikke, at Kommunen skal købe hans Villa. Men hvis det blev nødvendigt for ham at faa Kommunens Støtte, naar han skulde bygge, burde man stille sig velvilligt dertil.

J o h a n n e B e r g erindrede om, at da man byggede Skolen, var baade Skoleudvalget og Byraadet enige om, at der ikke skulde opføres en Embedsbolig, idet det var altfor dyrt og ikke strengt nødvendigt. Taleren vilde stadig hævde, at det var for mange Penge at binde i en Em-

bedsbolig, som ikke var nødvendig. Man havde lovet Overlæreren et Huslejetilskud, hvis han flyttede ind til Byen, men endnu havde han ikke taget derimod. Forældre, som søgte Overlæreren, vilde vel komme i Kontortiden; til andre Tider var han jo ikke forpligtet til at tage imod dem. Skolebetjenten kunde nok forevise Skolen for eventuelle Besøgende, og saadanne Besøg blev vel som Regel anmeldt i Forvejen.

Stecher Christensen foreslog at svare paa Overlærerens Skrivelse, at Kommunen ikke vil have noget med hans Ejendom at gøre, men hvis han kom med Forslag til en Bolig, kunde Skoleudvalget bemyndiges til at forhandle med ham derom.

Borgmesteren bemærkede, at han i Forvejen vidste, der ikke fandtes Embedsbolig, og hvis det betød saa meget for ham, kunde han jo have undladt at søge Stillingen. Hidtil havde han ikke følt Trang til at imødekomme forskellige Henstillinger om at flytte til Byen, han mente muligvis derved at kunne tvinge Kommunen til at overtage hans Villa. Man kunde vel tiltræde Stecher Christensens Forslag.

Vald. Kloster kunde slutte sig til, at Kommunen ikke skulde overtage hans Ejendom. Derimod forstod Taleren ikke rigtig Frk. Bergs Udtalelser, for det var umiddelbart indlysende, at det maatte være praktisk at have Overlæreren boende ved Skolen.

Borgmesteren gjorde opmærksom paa, at tidligere havde flere af Kommunens Direktører Embedsbolig, men det var nu faldet bort de fleste Steder, uden at der var nogen Gene derved.

Johs. Riber erkendte, at Kommunen ikke havde nogen Forpligtelser overfor Blom Salmon-

sen, men for Skolens Skyld vilde det være godt, om han boede der. Det var en meget stor Skole, hvor der efterhaanden vilde blive 40—50 Lærere, og der var meget at se efter ogsaa udenfor Kontortiden.

Johanne Berg antog, at naar Overlæreren interesserede sig for Skolen, vilde han nok se efter de forskellige Ting. Embedsboliger hørte en svunden Tid til, og den Mening havde vist Flertallet i Byraadet.

J. R. Fanger indrømmede, at det i sin Tid blev vedtaget, der ikke skulde være Embedsbolig ved Skolen; men det var vist et galt Princip. Ved alle Byens Skoler var der Bolig, og det kunde ikke sammenlignes med Belysningsvæsenet, hvor der var fast Vagt hele Døgnet. Overlærerne betalte jo $\frac{1}{8}$ af Grundlønnen + 500 Kr. for Bolig, saa det kunde vel nogenlunde forrente Udgiften. Taleren kunde iøvrigt støtte Forslaget om, at Udvalget forhandler med Overlæreren om Sagen.

Borgmesteren syntes, det var mere nødvendigt at have Embedsbolig ved Belysningsvæsenet, for der kunde dog springe noget i Luften, og det skete næppe ved en Skole.

Det vedtoges at svare, at Kommunen ikke ønsker at ovetage Overlærerens Villa, men at Skoleudvalget er villigt til at forhandle med ham, hvis han ønsker at bygge ved Skolen.

4. (J. Nr. 622—1938). Skrivelse fra Undervisningsministeriet angaaende en **Understøttelse** til afskediget Kommunalærer H. N. Madsen.

Følgende Skrivelse forelaa:

»I Skrivelse af 19. Januar d. A. har Skole-
raadet ved hertil at indsende et Andragende
om Understøttelse af Skolefondens Midler fra

fhv. Lærer ved Aarhus kounale Skolevæsen Hans Martin Madsen, Odensegade 12, Aarhus, der er afskediget efter Ansøgning uden Pension fra September f. A. at regne, oplyst, at Skoleraadet efter Indstilling fra Aarhus Købstads Skoleudvalg og Aarhus Byraad har vedtaget foreløbig for eet Aar at yde Lærer Madsen en Understøttelse af Skolefonden paa 500 Kr. under Forudsætning, at Halvdelen af den nævnte Understøttelse vil kunne afholdes af Staten.

I Anledning heraf kan man herved meddele, at Ministeriet ikke vil modsætte sig, at der i det første Aar efter Lærer Madsens Afskedigelse ydes ham en Understøttelse paa 500 Kr. som ansøgt, saaledes at Halvdelen heraf udredes af Statskassen, men at man maa holde for, at der, saafremt der maatte fremkomme en Ansøgning om fornyet Understøttelse, maa foreligge Oplysninger, der viser, at den paagældende søger anden Levevej, Uddannelse eller lignende.«

Toges til Efterretning.

5. (J. Nr. 759—1938). Indstilling fra Havneudvalget angaaende **Maskinmestrenes Lønforhold**.

Sagen var tilstillet Lønudvalget, og fra dette forelaa følgende Indstilling:

»Tibagesendes, idet bemærkes, at der efter Lønudvalgets Opfattelse af Sagen bør ydes Mandskabet procentvis Andel af Bugserpengene uanset disses Beregning.«

B o r g m e s t e r e n oplyste, at Maskinmestrenes Arbejdstid var omlagt, og Havneingeniøren havde ment, at visse Emolumenter skulde falde bort, hvilket de havde protesteret imod. Men man kunde vel tiltræde Lønudvalgets Forslag.

Lønudvalgets Indstilling tiltraadtes.

6. (J. Nr. 879—1938). Indstilling fra Budgetudvalget om, at Kontorchef paa **Skattekontoret** Ch. Hindby forfremmes til Skattedirektør og Fuldmægtig J. Richter til Kontorchef.

Følgende Indstilling forelaa:

»Med Hensyn til Besættelse af det ledige Skattedirektørembede indstiller Udvalget, at Kontorchef Ch. Hindby forfremmes til Skattedirektør, og at Stillingen som Kontorchef besættes med Fuldmægtig Richter, idet Sagen overgaar til Lønudvalget til Behandling forsaavidt Lønspørgsmaalet angaar.«

Borgmesteren meddelte, at Udvalget havde forhandlet om at opslaa Stillingerne; men da man paa Kontoret havde Folk, som i en lang Aarrække havde udfyldt deres Stillinger paa en udmærket Maade, vilde det være vanskeligt at faa nogen bedre eller saa gode, og der var da ingen Grund til at gøre mange andre Ansøgere Ulejlighed. Angaaende Lønnen blev her jo Tale om Oprykning i Lønklasse, Dommergaard oppebar 1000 Kr. i personligt Tillæg, men det var der næppe Grund til at yde i første Omgang. Ogsaa Ancienniteten skulde fastsættes Hindby var paa højeste Løntrin i sin Klasse, hvilket Richter ikke var. Men nu vilde der fra Lønudvalget komme Indstilling angaaende disse Forhold.

Indstillingen vedtoges saaledes, at Ansættelsen sker fra 1. April 1939.

7. (J. Nr. 29¹⁰ 1938). Andragende fra Kedelpasser ved Vandværket S. Lauritsen om Afsked med **Pension** fra 1. April 1939.

Bevilgedes. Pensionen fastsattes til 2580,36 Kr.

8. (J. Nr. 905—1938). Indstilling fra Skovudvalget

om Normering af en Stilling som **Assistent hos Skovrideren**.

Lønudvalget indstiller, at den omhandlede Stilling benævnes »Assistent hos Skovrideren« og normeres i 7. Lønklasse fra 1. April d. a., samt at Assistenten fra samme Dato betaler Husleje efter Tjenestemandsregulativets Regler.

H. J. B a d e n oplyste, at Stillingen havde været derude i flere Aar og var før besat med den nuværende Markbetjent. Fra Organisationen var der gjort opmærksom paa, at Pladsen var for daarligt lønnet, hvorfor Skovudvalget sendte Sagen til Lønudvalget og kunde tiltræde dettes Forslag.

B o r g m e s t e r e n gik ud fra, at Assistenten senere skal overtage Hvervet som Sekretær i Skovudvalget.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 867—1938). Andragende fra Murerarbejdsmændenes Fagforening om Forhøjelse af **Social-understøttelserne** m. m.

Fra Socialudvalget forelaa følgende Erklæring:

»Tilbagesendes til Aarhus Byraad, idet man skal udtale, at man ikke finder Anledning til at indstille en Forhøjelse af de vejledende Satser, der nu er gældende for Ydelse af Kommunehjælp, herunder Tillægshjælp til Arbejdsløshedsunderstøttelse. Man har reguleret Satserne for Tillægshjælp under Hensyntagen til den for Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse pr. 1 December 1938 skete Stigning i de ugentlige Understøttelsesbeløb og har her iagttaget, at Tillægshjælpen er nedsat omtrent i samme Omfang, som Arbejdsløshedsunderstøttelsen er forhøjet.«

B o r g m e s t e r e n henviste til Socialudvalgets Erklæring.

T h o m a s C h r i s t e n s e n forstod ikke rigtig Socialudvalgets sidste Bemærkning, for der stod, at man havde iagttaget, at Tillægshjælpen var nedsat i samme Omfang, som Arbejdsløshedsunderstøttelsen var steget, og det var netop dette, som der klagedes over. Naar en Organisation paatog sig en større Forsikring gennem forhøjet Kontingent, skulde det ikke gerne resultere i, at Tillægshjælpen nedsættes i samme Grad, for saa paaskønnede man ikke Principet Hjælp til Selvhjælp. Kommunen sparede altsaa Penge ved, at Arbejdsløshedskasserne havde forhøjet Understøttelsen, og det burde man ikke gøre i en Tid, hvor alt stiger i Pris, men hellere søge at holde Liv i Arbejdskraften, indtil Arbejde kan fremskaffes. Maaske kunde selve Satserne, som blev fastsat i Fjor, ikke ændres, men man burde i hvert Fald ikke nedsætte Tillægshjælpen i samme Omfang, som en Arbejdsløshedskasse forhøjer sin Understøttelse. Taleren vilde henstille, at Socialudvalget overvejer Sagen endnu en Gang, for en blank Afvisning vilde blive en meget stor Skuffelse for mange Mennesker. (Stemmer: »Hvad er det, som stiger i Pris?«) Taleren antog ikke, de konservative Medlemmer var uvidende om, hvorledes alle Livsfornødenheder steg, og de turde næppe hævde, at de nuværende Understøttelser giver Folk Adgang til at leve blot nogenlunde. Hvis det mente det, skulde de selv prøve det.

J. R. F a n g e r vilde gøre Thomas Christensen opmærksom paa, at her var ikke Tale om ens gode Hjerte. Men naar Thomas Christensen hævdede, at alting steg i Pris, saa viste Pris-

tallet det modsatte, og det var det, som man havde paataalt.

Thomas Christensen fandt det mærkeligt, at naar det gjaldt en selv, henviste man altid til Prisstigning, men naar det gjaldt Arbejdsløse, var Sagen en helt anden. Det vilde være let at paavise, at Indtægterne for langvarigt Arbejdsløse ikke holdt Trit med Udgifterne, og ikke mindst alle Slags Fødevarer var steget i det sidste Aar.

Borgmesteren mente, at man maatte skelne imellem, om en Organisation mener at kunne forbedre sine Medlemmers Kaar gennem Forhøjelse af Kontingentet og derigennem deres Arbejdsløshedsunderstøttelse; men det offentlige kunde næppe drage et Skel her, men maatte behandle alle dem ens, som kom under offentlig Hjælp.

Chr. Nielsen pegede paa, at fordi Understøttelserne forhøjes fra 24 Kr. til 27 Kr., kunde man ikke samtidig forhøje Huslejhjælpen, naar der var sat bestemte Retningslinier, som skulde følges. I Fjor var Understøttelsen blevet forhøjet paa Grund af Prisstigning men i den sidste Tid havde der ikke været nogen Prisstigning, og derfor kunde man ikke nu forhøje Understøttelsen.

Thomas Christensen gjorde opmærksom paa, at den store kompetente Forsamling i Byen, som repræsenterede Arbejderne, havde samme Opfattelse som Taleren, nemlig at de langvarigt Understøttedes Kaar stadig bliver daarligere, og Kommunen var ikke saa daarligt stillet, at den ikke kunde tage Hensyn dertil. Det var blot en Henstilling om ikke paa Huslejhjælpens Omraade at stille dem daarligere end i Forvejen.

Taleren tvivlede ikke om de Herrers gode Vilje, men det kunde de Arbejdsløse ikke leve af.

Borgmesteren antog, at Aarhus med Hensyn til Understøttelser laa paa Højde med eller over andre, og der var Grænser for, hvor meget man kunde yde. Alle kunde sikkert være enige om, at Arbejdsløsheden er en Svøbe, og det var rart om, man havde Raad til at ofre meget mere. Men som Forholdene laa, kunde man næppe gøre dette, og Byen kunde ogsaa være sine Understøttelser bekendt.

Thomas Christensens Forslag om at henvise Sagen til Socialudvalgets fornyede Overvejelse forkastedes med alle Stemmer mod 1, hvorefter Socialudvalgets Erklæring tiltraadtes.

10. (J. Nr. 790—1938). Henstilling fra Malernes Fagforening om Iværksættelse af **kommunale Arbejder** samt Udnyttelse af Loven om socialt Byggeri.

Borgmesteren erklærede, at Aarhus havde mere Byggeri i Gang for Tiden end nogen anden By. Ved Viborgvej var projekteret 400 Lejligheder, hvoraf $\frac{1}{4}$ til børnerige Familier, og ikke mindre end 1400 Lejligheder skulde være færdige i indeværende Aar, saa der vær næppe Grund til at forcere Byggeriet. Desuden opførte Kommunen 100 Aldersrentelejligheder aarlig, hvilket var ganske godt præsteret under de nuværende Forhold, og samtidig ydede Kommunen Støtte til andre byggende. Taleren vilde foreslaa at svare, at man ikke paa nuværende Tidspunkt kunde imødekomme deres Anmodning.

Borgmesterens Forslag tiltraadtes.

11. (J. Nr. 16¹¹ 1938). Indstilling fra Socialudvalget om Ydelse af **Kommunehjælp** udover den i Lovens § 297, Stk, 1 fastsatte Grænse.

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 16¹² 1938). Indstilling fra Socialudvalget om Ydelse af **Tillægshjælp** efter § 293, Stk. 2, til Arbejdsløshedsunderstøttelse, Invaliderende og kronisk Sygehjælp.

Indstillingen vedtoges.

13. Indstilling fra Socialudvalget om **Eftergivelse af Hjælp** ydet til:

a. (J. Nr. 17⁶² 1938). N. P. N. Ringved.

b. (J. Nr. 17⁶¹ 1938). S. A. J. Gram.

Tiltraadtes.
